

Rameau x 2: Pygmalion - Anacrèon

Ensemble Pierre Robert. Tyska Kyrkan

Läsarnas
snittbetyg:
(0 röster)

Sätt ditt eget betyg:

Rameaus Pygmalion höjdpunkten i franskt tema

Publicerat: 11 juni 2007, 00:00

En pikant detalj i samband med Jean Philippe Rameaus enaktsopera Pygmalion, som gavs i ett halvsceniskt framförande i Rikssalen i lördags, är att dess librettist Ballot de Sauvot blev sårad i en duell med den italienske kastraten Caffarelli. Denne hade sagt att fransmännen borde lära sig av italienarna om de ville förbättra sin musik. I striden hävdade Jean Jaques Rousseau att det överhuvud taget inte fanns någon fransk musik värdig namnet. Vilket Rameau kraftigt bestred genom att hänvisa till sina egna verk.

Parallellt med den nationella polariseringen växte ett europeiskt idiom fram, en förening av tyska, franska och italienska stilar.

Pygmalion genomsyras emellertid av den franska goda smaken, "le bon goût". I handlingen, efter Ovidius, förälskar sig skulptören Pygmalion i sin staty så starkt att denna väcks till liv. De tre gracerna ger henne lektioner i danskonsten, och slutet är en hyllning till kärleken. Och stycket ett av Rameaus mest hyllade.

I Rikssalen blev det ett vackert orkesterspel av den franska barockensemblen Les Paladins i kombination med svenska Tidig scen barockorkester, allt under Jérôme Corréas. Franska haut-contre-sångaren Jean-François Lombard gav ömhet och känsla åt recitativet, värdighet åt arietten Règne, Amour. Statyn fick blodfullt liv av svenska barocksopranen Maria Keohane, och Kärleken utformades med charme och tendresse av Isabelle Poulenard. Utsökt livlig och graciös dans av de fyra vitklädda damerna från Stockholm baroque dancers, som slutligen dekorerade kärleksparet med sina girlander. Övertygande insats även av Lars Arvidson som den ångerfulle drinkaren i den andra enaktaren av Rameau, Anacrèon.

Även fredagskvällens konsert i Tyska kyrkan var ett uttryck för festivalens franska tema, men här med ett program omfattande musik av släkten Couperin. Den förstklassiga Ensemble Pierre Robert spelade med krämiga gourmetklanger trionsator i italiensk stil av François Couperin ("Den store") och Marcel Beekman framförde med rak, men sonor tenorstämman motetter och Première leçon de ténèbres av samme tonsättare. Ensemblens ledare, Frédéric Desenclos gav därtill några orgelstycken av Louis Couperin, samt av Armand-Louis Couperin.